

jako woń przyjemna, niechaj się złączy ze światłami nieba. Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znajduje zachodu: Jezus Chrystus,

Twój Syn Zmartwychwstały, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

OGŁOSZENIA

Naszym Parafianom i wszystkim przybyłym Gościom składamy najserdeczniejsze życzenia świąteczne – niech w Waszym życiu, w Waszych Rodzinach i codzienności Chrystus Zmartwychwstały będzie światłem, które rozświetla każdą ciemność i daje nadzieję, że przez swoje zwycięstwo nad złem, śmiercią, grzechem – może także przewycięzać Wasze słabości i przynieść ukojenie w zmaganiu ze wszystkimi przeciwnościami życia. Spokojnych, rodzinnych i pełnych pokoju Świąt Wielkiej Nocy.

Wasi Duszpasterze

Dzisiaj – Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego, 5 kwietnia nie ma Mszy świętych o godz. 6.00 i 7.00
Godz. 8.30 Msza św. poprzedzona procesją rezurekcyjną
Pozostałe Msze św. według porządku niedzielnego: godz. 10.00, 11.30, 13.00, 18.30 i 19.45.

Jutro – Poniedziałek Wielkanocny, 6 kwietnia
Msze święte: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 18.30
nie ma Mszy świętej o godz. 19.45

Konto parafii św. Augustyna:
56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. **Bóg zapłać!**

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii:
www.swaugustyn.pl Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego
5 kwietnia 2026

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: czynna jest od poniedziałku do czwartku:

po południu 16.00 - 17.45, ponadto w poniedziałki wieczorem w godz. 19.00 - 20.00, rano we wtorki i czwartki 9.30 - 10.00.

Kancelaria w piątki jest nieczynna. Tel.: 22 838 30 95 w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

LITURGIA SŁOWA

Dz 10,34a-37-43; Ps 118; Kol 3,1-4; J 20,1-9

Refren Psalmu: **W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy.**

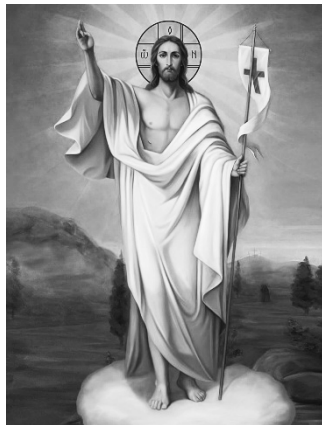
Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono. Wszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwoj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza

także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

SEKWENCJA

**Niech w święto radosne Paschalnej Ofiary
Składają jej wierni uwielbień swych dary.
Odkupił swe owce Baranek bez skazy,
Pojednał nas z Ojcem i zmył grzechów zmaży.
Śmierć zwarła się z życiem i w boju, o dziwy,
Choć poległ Wódz życia, króluje dziś żywy.
Maryjo, ty powiedz, coś w drodze widziała?
Jam Zmartwychwstałego blask chwały ujrzała.
Żywego już Pana widziałam, grób pusty,
I świadków anielskich, i odzież, i chusty.
Zmartwychwstał już Chrystus, Pan mój i nadzieja,
A miejscem spotkania będzie Galilea.
Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy,
O Królu Zwycięzco, bądź nam miłościwy.**

EXULTET

Exultet to starożytny śpiew wykonywany podczas Wigilii Paschalnej. Tradycyjnie wykonuje go diakon na początku Liturgii, po procesji do ołtarza z zapalonym Paschałem. Paschał posiada dwojaką wymowę – symbolizuje ogień, który towarzyszył Izraelitom podczas ucieczki z Egiptu oraz Chrystusa – Światłość świata. Także procesja z paschałem zawiera podwójną symbolikę: przejście przez Morze Czerwone oraz Paschę Chrystusa. Exsultet wyśpiewuje wspaniałość Bożego dzieła odkupienia świata – od grzechu Adama aż do zbawienia, które dokonało się w Chrystusie. Oto fragment:

Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie: weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, poczuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa! Zdobny blaskiem takiej światłości, raduj się, Kościele święty, Matko nasza! Ta zaś świątynia niechaj zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu. A zatem proszę was, bracia najmilsi, którzy stoicie tutaj, podziwiając

jasność tego świętego płomienia, byście razem ze mną wzywali miłosierdzia wszechmogącego Boga.

Niech Ten, który bez moich zasług raczył mnie uczynić swoim sługą, zechce mnie napełnić światłem swojej jasności i pozwolił godnie wyśpiewać pochwałę tej świecy.

Pan z wami. I z duchem twoim.

W górę serca. Wznosimy je do Pana.

Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, abyśmy z całego serca i z całej duszy śpiewem wystawiali niewidzialnego Boga, Ojca Wszechmogącego, oraz Jednorodzonego Syna Jego, Jezusa Chrystusa, naszego Pana, który Ojcu Przedwiecznemu spłacił za nas dług Adama i krwią serdeczną zmazał dłużny zapis starodawnej winy. Oto są bowiem święta paschalne, w czasie których zabija się prawdziwego Baranka, a Jego krew poświęca domy wierzących.

Jest to ta sama noc, w której niegdyś ojców naszych, synów Izraela, wywiodłeś z Egiptu i przeprowadziłeś suchą nogą przez Morze Czerwone.

Jest to zatem ta noc, która światłem ognistego słupa rozproszyła ciemności grzechu, a teraz ta sama noc uwalnia wszystkich wierzących w Chrystusa na całej ziemi od zepsucia poganińskiego życia i od mroku grzechów, do łaski przywraca i gromadzi w społeczności świętych.

Tej właśnie nocy Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. Nic by nam przecież nie przyszło z daru życia, gdybyśmy nie zostali odkupieni. O, jak dziwna łaskawość Twojej dobroci dla nas! O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś swego Syna.

O, zaiste konieczny był grzech Adama, który został zgładzony śmiercią Chrystusa! O, szczęśliwa wina, skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel!

O, zaiste błogosławiona noc, jedyna, która była godna poznać czas i godzinę zmartwychwstania Chrystusa. O tej to nocy napisano: a noc jako dzień zajaśnieje, oraz: noc będzie mi światłem i radością. Uświęcająca siła tej nocy oddala zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgę.

W tę noc pełną łaski przyjmij, Ojczy Świąty, wieczorną ofiarę uwielbienia, którą Ci składa Kościół święty, uroczyscie ofiarując przez ręce swoich sług tę świecę, owoc pracy pszczelego roju. (...)

O, zaiste błogosławiona noc, w której się łączy niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi. Prosimy Cię przeto, Panie, niech ta świeca poświęcona na chwałę Twojego imienia nieustannie płonie, aby rozproszyć mrok tej nocy. Przyjęta przez Ciebie